

Bijbelrooster

1 // Exodus 1 – Bevrijding uit slavernij

Het is al eeuwen geleden dat God een belofte had gedaan aan Abraham. De belofte dat God hem niet alleen zou laten, maar een groot nageslacht zou geven. En dat door zijn nageslacht heen er eenmaal een ware Verlosser zou komen. Een Verlosser wiens werk een reikwijdte zou hebben die ontzagwekkend zou zijn. Langzaam zie je in Egypte die belofte een begin krijgen. Vrouwen en hun echtgenoten werden gezegend met veel kinderen. Het eens zo vriendelijke Egypte keerde zich tegen hen. Dwars door alles heen gaf God zijn zegen. Ondanks afkeer, weerstand, afgunst en verzet, bleef God Zijn volk zegenen. Ondanks alle inspanningen van de farao en zijn onderdanen blijkt God de almachtige te zijn. Niet aardse heersers hebben de ultieme macht en zeggingskracht, maar Jahweh, de Schepper van hemel en aarde. Hij is trouw aan Zijn belofte en hoort het geroep van Zijn volk. In deze onmogelijke weg leert Hij het volk om geduldig te wachten op Zijn verlossende hand. Als de uittocht dan uiteindelijk plaats vindt zie je tegelijkertijd hoe het goede het kwade overwint. God laat hierin al iets zien van Zijn ultieme reddingsplan met de wereld. Net als Israël hebben ook wij een Redder nodig die ons verlost uit onze geestelijke slavernij. We kunnen onszelf niet verlossen, we hebben een Redder nodig! Jezus Christus, Zoon van God.

2 // Exodus 2 – Een redder op je pad

Een bijzonder gewaagd plan is het van de ouders van Mozes om hem in een biezend mandje in de Nijl te leggen. Je kunt zoveel manieren bedenken waarop dit mis zou kunnen gaan. Maar het is geen impulsieve daad, het is een daad in geloof. Vertrouwend op God die uitkomsten geeft als de doodsb bedreiging zo dichtbij is. Tegelijkertijd gaat vertrouwen samen op met je eigen verantwoordelijkheid nemen. Ze zorgt ervoor dat het mandje goed dichtgesmeerd is met pek zodat er geen water naar binnen komt. Misschien zelfs wel geoefend om te zien hoe de stroming staat en of het mandje wel op de juiste plek uit zou komen als het te water gelaten zou worden. Als alles gedaan is, wordt het tijd om tot actie over te gaan. Mozes in het mandje (letterlijk: het arkje) en daar dobert hij op de Nijl. Wat een gebeden moeten er tot God zijn gedaan op die momenten. Maar wonder boven wonder, waar ze op hoopten gebeurd: het mandje met Mozes wordt door de dochter van farao gevonden en de zus van Mirjam ziet het gebeuren en is er snel bij om te assisteren: “Zal ik een moeder zoeken die deze jongen kan voeden?” Een bijzonder leiding van God wordt zichtbaar en even later is Mozes weer terug bij z’n moeder. Al is het maar voor korte tijd. Maar zie hoe hij daar aan het hof van de farao zoveel onderwijs zal krijgen dat hij later gebruiken kan als leider van het volk. Hij leert nu om later de redder te zijn voor zijn volk bij de uittocht uit Egypte. Mozes vergat nooit waar hij vandaan kwam en leerde met het oog op een onbekende toekomst. Vraag jezelf eens af met welke bedoeling jij op de plaats bent waar je nu woont, studeert en werkt. Welke bedoeling heeft God met jouw leven?

3 // Exodus 2 – Zand erover

Als je een keer een ruzie of fikse onenigheid met iemand hebt gehad en het op een later moment bijlegt, dan kan het zijn dat je het tegen elkaar zei: “Oke, ... zand erover.” Wat je bedoelt te zeggen is: ‘wat geweest is, is geweest – wij denken er niet meer aan terug.’ Dat is iets wat Mozes mogelijk letterlijk heeft gedaan. Als hij rondreist door het land ziet hij op een dag hoe een Egyptenaar een Hebreëer slaat. Dat onrecht maakt Mozes zo boos dat hij de Egyptenaar een lesje leert. Zelfs zo fanatiek dat deze wordt gedood. En na dit kwaad besluit Mozes om er letterlijk zand over te gooien. Hij begraaft de Egyptenaar. Het kwaad dat Mozes deed, belijdt hij niet naar God; maar daarentegen probeert hij het te verstoppen. Herken je dat in je eigen leven? Je daden goedpraten, ook al weet je diep van binnen echt wel dat er iets niet helemaal oké is? Er is maar één weg van vrede en vergeving en dat is het kwaad eerlijk te belijden. Kom er mee voor de dag. Het is dubbel dom om je eigen ongerechtigheid te verbergen, niet alleen houd je diepe onvrede; ook besef je dan niet dat God echt alle dingen weet. Om die reden: belijd je zonden eerlijk voor Hem. Houd niets achter, en blijf dagelijks je onrechtvaardige daden erkennen voor de heilige God. Bij Hem is vergeving. Alleen dan krijg je een vrij geweten. Laat je door Zijn Geest ook reinigen van je zonden. Bid je het mee? “Vernieuw en reinig mij, Heere! O Zoon, maak mij Uw beeld gelijk!”

4 // Exodus 2 – God de Heere regeert!

Het is misschien wel één van de eerste psalmen die je leerde op school: “God de Heer regeert, beeft gij volken eert, ...” Een psalm die roemt in de grootsheid van wie God is. Hij is het die regeert, alle dingen worden uiteindelijk door Hem geleid en bestuurd. Dat is iets wat je snel zou vergeten. Zeker als je in grote problemen terechtkomt. In die problemen zit Mozes. Als eenmaal de moord op de Egyptenaar bekend wordt bij de farao volgt er een arrestatiebevel voor Mozes. Hij ziet dan ook geen andere mogelijkheid dan om zo snel mogelijk Egypte te verlaten. God is ook daar bij Mozes en zorgt ervoor dat hij in het huis van Jethro terecht komt. Maar wat je ondertussen wel ziet, is dat zonden niet zonder gevolgen blijven. Welke zonden dan ook, ze hebben consequenties. Je zonden kun je niet begraven, hoeveel zand je er ook overheen gooit. Wat je moet doen? Allereerst naar God toe gaan. Hij alleen is het die jou echte vergeving geven kan. En God is groot, liefdevol en vol barmhartigheid en genade; Hij zal je zeker vergeven op grond van Zijn goedheid! Maar jouw zonde ongedaan maken kan God niet. Wat God wel kan en ook doen wil is het kwade gebruiken ten goede. Daar kun je soms heel concreet iets van zien, soms ook niet. Maar weet dat God de Heere het is die regeert; Hij leidt alle dingen – ook de gevolgen van jouw zondige daden. Wat een heerlijke bevrijding is het om te weten dat als jij de touwtjes niet meer in handen hebt en alles hebt verknalt; dat God het is die regeert. Alle reden om in diep ontzag voor Hem neer te buigen!

5 // Exodus 2 – Met innerlijke ontferming bewogen

In de Evangeliën zie je iedere keer weer het hart van God in de levenswandel van de Heere Jezus. Als een refrein klinkt het door de Evangeliën heen dat Jezus met innerlijke ontferming bewogen was over de mensen die Hij ontmoette. Die ontferming zie je niet alleen in het Nieuwe Testament. Ook in het Oude Testament laat God zien hoe bewogen en betrokken Hij is op de mensen. Als Mozes al een tijd bij Jethro is, lijdt het volk verschrikkelijk onder de slavernij van Egypte. Zou God zijn genade

vergeten, zou Hij zich niet ontfermen over Zijn volk? Jazeker wel! God trekt zich het lot van de Israëlieten wel degelijk aan. God is bezig om van Mozes de moordenaar een andere man te maken, Mozes de middelaar. Hij zal straks het volk bevrijden en wanneer het volk in opstand komt tegen God dan zal Hij tussenbeide treden. Dat is nu nog allemaal toekomstmuziek, maar God is bezig om Mozes daarop voor te bereiden. God denkt aan Zijn verbond dat Hij al met Abraham had gesloten. Gods trouw staat op het spel als de Israëlieten vergaan in Egypte. Je leest in deze eerste hoofdstukken van Exodus over God. Over God Die hoort, Die zich het verbond herinnert, Die het lijden ziet, Die weet wat er gebeurt, Die alles leidt en bestuurt, Die hulp stuurt. God bereid de grote exodus voor. In deze hoofdstukken zie je ondertussen ook een heenwijzing naar Golgotha. Te midden van onze geestelijke duisternis en slavernij is God het die in Zijn zoon Jezus een ware exodus realiseert. In Hem vinden wij onze ware bevrijding van zonde en schuld. Dat doet je toch God aanbidden? En je gaat er van zingen: “Alle roem is uitgesloten, onverdiende zaligheid, heb ik van mijn God genoten, ik roem in vrije gunst alleen!”

6 // Exodus 3 – Je staat op heilige grond!

Het moet een bijzonder verschijnsel zijn geweest, een brandende braamstruik. Wat misschien wel nog bijzonderder is, is het feit dat Mozes blijft staan. Vanuit de braamstruik spreekt een stem tot hem dat hij op heilige grond staat en daarom zijn schoenen uit moet doen. Je kent deze geschiedenis misschien zo goed dat jij er niet meer raar van opkijkt. Maar denk je eens in dat jij in het park van jouw dorp of stad loopt en je opeens een grote struik in de brand ziet staan. Je loopt er naar toe om te zien wat je kunt doen en plotseling hoor je een overweldigende stem. Is niet de eerste reactie om terug te deinzen? Roept het niet vervreemding bij je op? Het laatste wat je doet is je schoenen uitdoen, toch? Dat is wel wat Mozes doet. Hij erkent en herkent de stem van God en luistert naar wat God hem zegt. In deze verschijning zie je iets terug van de heiligheid van God. God is heilig. Dat is misschien wel het eerste en het belangrijkste wat je over God kunt en moet zeggen. In Jesaja 6 zie je ook dat de hemelse legermachten, de engelen, dat ook voortdurend uitroepen over God: ‘Heilig, heilig, heilig, is de HEERE!’ Wat een contrast is het eigenlijk. Waar wij onmogelijk kunnen bestaan voor God in Zijn heiligheid en majesteit, is het uitgerekend deze heilige God die ons onheilige mensen opzoekt. Hij is het die het contact zoekt en het contact maakt, valt je dat ook op? In de ontmoeting met deze God doe je er goed aan om naar Hem te luisteren en Hem te gehoorzamen. Die je schoenen zo gezegd maar uit als je met Hem spreekt. Juist de heiligheid van God geeft je alle reden om Hem te aanbidden. “Heere God, u bent heilig en volmaakt. Niets en niemand kan voor U bestaan. Dank U wel dat we dankzij Uw Zoon een vrije toegang tot U mogen hebben. Dat U in Zijn bloed ons Uw vriendschap biedt. Het is een puur wonder van genade dat we in Uw nabijheid mogen verkeren, om Jezus’ wil. Amen.”

7 // Exodus 3 – God is een God van de Exodus!

Het is mooi om te weten wat het woord ‘exodus’ betekent. Het betekent ‘uittocht’, dat is ook iets waar het hele Bijbelboek door getypeerd kan worden. Alle geschiedschrijving staan uiteindelijk in het teken van de uittocht uit Egypte. En het zou jammer zijn als je in die geschiedenis niet iedere keer

weer een lijn ziet liggen naar het Nieuwe Testament. Zonder 'overgeestelijk' te doen zie je in de slavernij van Egypte ten diepste ook de geestelijke status van de wereld: slaaf van de zonde en geestelijke boosheden in de lucht. De wereld, jij en ik, we hebben een geestelijk 'exodus' nodig. De hele Bijbel spreekt daar uiteindelijk over, de ultieme Uitleider, de ultieme Verlosser is Jezus Christus, Zoon van God. Wat er gebeurt in diepe nood en ellende is dat je des te meer uit gaat zien naar de verlossing die aanstaande is. Als alles je voor de wind gaat, dan heb je niet zoveel meer te verlangen en te dromen. Maar als je steeds meer voelt, beleeft en beseft dat dit leven niet het ware geluk geeft waar je zo naar verlangt; dan hunker je des te meer naar de eeuwige toekomst die God belooft. Dat zie je in het boek Exodus ook gebeuren. Een volk wat zich doodwerkt onder de slavernij van Egypte en blijft roepen tot God in de hemel: bevrijd ons en verlos ons! Die roep blijft niet onbeantwoord en het toekomstperspectief is heerlijk: een land van melk en honing. Een land van je dromen – het ware paradijs zou je kunnen zeggen. Doe jij dat ook geregeld? Dromen van een toekomst waar geen onrecht meer is, maar recht en gerechtigheid de aarde zal vervullen? Laat je iedere dag weer voeden door God en Zijn beloften, houd je vast aan wat Hij belooft. Alleen dan houd je het vol te midden van moeite, teleurstelling, verdriet, pijn en zonde. Richt je oog omhoog, je verlossing is aanstaande. Dat zeg ik eigenlijk verkeerd. Niet alleen is je verlossing aanstaande, maar vooral ... je Verlosser is nabij!